

[Aase Olesen]

Jeg har her kun hørt fremskridtspartiet gå ind for vort forslag. Det er dog den eneste måde, man kan sikre øboernes indflydelse på. Jeg vil gerne have et svar, ikke mindst fra hr. Povl Brøndsted og fra hr. Løvig Simonsen. Jeg forstod på CDs ordfører, at hun var bekymret for, at man ikke fik sikret øboernes indflydelse tilstrækkeligt. Betyder det, at hvis vi foreslår yderligere repræsentanter i landsrådet for øboerne, så vil CD se mere velvilligt på forslaget? Det vil jeg gerne spørge om. I hvert fald vil jeg meget gerne have et svar fra venstre og socialdemokratiet på, hvorfor de står her og siger, at det drejer sig om at sikre øboernes indflydelse, og når vi foreslår, at man gør det på den eneste måde, hvorpå man kan sikre det, nemlig ved at vedtage det i en lov, så stemmer man imod.

Jeg synes virkelig, at man skylder ikke bare os, men også øboerne en forklaring på det mærkværdige synspunkt. Hvad er det for nogle ting, man vil have 2 eller 3 år til at overveje? Hvad er det, vi ikke har fået oplyst i udvalget? Hvad er det for nogle ting, som er så uafklarede, at man skal have tiden helt frem til 1986-87 til at afgøre det i?

Vi foreslår ikke andet, end at der kommer 2 repræsentanter for Øsammenslutningen og 1 repræsentant for de 3 store øer tilsammen i det udvalg, som vi vil foretrække at kalde landsrådet. For min skyld må man gerne kalde det noget andet. Hvad er dog begrundelsen for at gå imod det?

Så har jeg et enkelt spørgsmål til ministeren, som vi ikke har fået klaret af i udvalget. Ministeren har sagt i udvalget, og det er refereret i betænkningen, at der skal optages forhandlinger mellem planstyrelsen og de involverede parter, hvis der ikke er enighed om sejlplanerne. Må jeg få ministerens tilkendegivelse her i dag af, at man med »de involverede parter« også mener øboerne? Det vil jeg spørge ministeren om vi kan være sikre på.

Det andet er en mere teknisk ting. En af de ting, der er uenighed om mellem øboerne med hensyn til færgeruter, er, hvorvidt det skal være muligt at foretage pladsbestilling. Det kan man ikke i visse tilfælde på Samsø-ruten, det kan man ikke på Anholtruten. Omfatter dette med enigheden spørgsmålet om pladsbestilling? Jeg mener simpelt hen ikke, at staten bør yde støtte til færgeruter, som ikke indfører den ganske simple procedure, at folk kan bestille plads, så de er sikre

på at komme hjem, hvis de rejser udenøs. Det er dog en ejendommelig indstilling at have. Folk på en ø, der ligger langt væk, kan risikere, hvis de sejler bort fra øen, f.eks. for et læge- eller tandlægebesøg, at skulle betale mange dages overnatning på hotel, blot fordi færgeselskabet har den ejendommelige indstilling, at man ikke kan bestille plads.

Det er selvfølgelig noget, der kun er aktuelt i ferietiden, men så meget alvorligere er det jo. At det også er til stor ulempe for dem, der i øvrigt planlægger at tage til øen, er noget helt andet, men man burde dog i det mindste kunne forlange, at øboerne ikke skal risikere at have penge med til mange dages hotelophold. Jeg vil godt spørge ministeren, hvorfor vi ikke har kunnet få en garanti eller et synspunkt på det.

Fremskridtspartiet skriver i sit betænkningsskudbidrag, at man går imod enhver form for fondsdannelse. Det er dog en besynderlig argumentation. Vi foreslår, at der hvert år sættes 5 mill. kr. af. Vi foreslår ikke engang, at det er tilskuddet, der hæves til disse 5 mill. kr. Når vi kalder det en fond, er det, fordi noget af det skal kunne gives som tilskud og noget som lån, og det vil sige, at pengene skal kunne gå tilbage. Hvilken fondsdannelse ligger der dog i det? Det er en meget underlig argumentation.

Jeg vil meget gerne have nogle svar fra ordførerne, så man kan få forklaret, hvad grunden er til at gå imod det radikale venstres ændringsforslag.

Vi støtter naturligvis ministerens ændringsforslag om Mandø.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg gjorde allerede i mit første indlæg opmærksom på, hvad der lå til grund for, at socialdemokratiet ikke kunne støtte det radikale venstres ændringsforslag, men jeg skal gerne tydeliggøre det for fru Aase Olesen.

Det radikale venstre mener med dette landsråd at have fundet de vises sten, og nu skal de nok fortælle de danske øer, kommuner og amter, hvordan sådan en ting skal være. Det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at igennem det lovforslag, der nu er fremsat, igennem de sikringer, der er givet med hensyn til øboernes medindflydelse, har man taget et skridt på vejen.